

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/181/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617203763
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3617203763.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobcu O. J. s.r.o., so sídlom T., E. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. D. R., advokátom so sídlom T., E. XX, proti žalovanému Q. R., trvale bytom H., G. J. XXX/XX, o zaplatenie 2.561,84 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 01. marca 2018, č.k. 3Csp/126/2017-45, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, vo výroku II., m e n í tak, že žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 788,35 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 788,35 eur od 30.10.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v závislom výroku III. o trovách konania m e n í tak, že žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.773,49 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.773,49 eur od 30.10.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III. priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 38,44 %. Z odôvodnenia vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.561,84 eur s príslušenstvom z titulu nesplateného úveru a poplatkov za správu a používanie kreditnej karty. Súd na základe vykonaného dokazovania, po zhodnotení jeho výsledkov, dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Uviedol, že zmluva o pôžičke je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Súd po preskúmaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere zistil, že táto neobsahuje všetky náležitosti, ktoré by mala obsahovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve o spotrebiteľskom úvere absentoval presne určený termín konečnej splatnosti zmluvy. V zmluve sa síce uvádza, že konečná splatnosť zmluvy je k XX/XXXX, súd mal však za to, že termín konečnej splatnosti by mal byť uvedený označením presného dátumu, z dôvodu väčšej istoty medzi stranami uzatvárajúcimi zmluvu a následnému predchádzaniu prípadných sporov ohľadom konečnej splatnosti zmluvy. Preto mal súd za to, že termín konečnej splatnosti by mal byť presne určený dátumom tejto konečnej splatnosti, a takéto presné určenie konečnej splatnosti v zmluve absentuje. Vzhľadom na absenciu náležitostí zmluvy vyžadovaných zákonom, považoval úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 3.000 eur. Keďže sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, uviedol súd, žalobca má nárok len na nesplatenú istinu spolu so zákonným úrokom z omeškania. Žalovaný celkovo žalobcovi uhradil sumu 1.226,51 eur. Žalobca tak má nárok na sumu 1.773,49 eur (3.000 - 1.226,51 = 1.773,49 eur). Súd preto rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu

1.773,49 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania. Súd tak žalobcovi priznal nárok v celkovej výške 1.773,49 eur spolu s úrokom z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka tak, ako si ho žalobca uplatnil. Žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.773,49 eur od 30.10.2014 do zaplatenia (sadzba úrokov z omeškania v právnych vzťahoch vzniknutých po 01.02.2013 pri vzniku omeškania v období od 10.09.2014 do 15.03.2016 je 5,05 %). Súd mu tieto úroky priznal od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty, ktorú žalobca poskytol žalovanému na úhradu dlžnej sumy. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 38,44%, čo predstavuje jeho čistý úspech vo veci.

2. V zákonnej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu voči výrokom II. a III. žiadajúc, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 788,35 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 788,35 eur od 30.10.2014 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a prizná mu náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu. Uviedol, že právny názor súdu, že úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu neuvedenia termínu konečnej splatnosti, nie je správny a je v rozpore s čl. 10 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ako právne záväzným aktom Európskeho spoločenstva, ktorý má v zmysle čl. 7 ods. 2 Ústavy SR prednosť pred zákonom a zároveň je aj v rozpore s právnym názorom vyjadreným v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, U., ktorým sú slovenské súdy viazané. Súd bol povinný prihliadať pri svojom rozhodovaní prednostne na tento rozsudok, keďže má prednosť pred zákonom o spotrebiteľských úveroch. K uvedeniu termínu konečnej splatnosti úveru uviedol, že splnenie zákonnej požiadavky uvedením mesiac + rok ukončenia úverového vzťahu, ako bolo v posudzovanom prípade „XX/XXXX“, je dostatočne určité a zrozumiteľné, plne v súlade s platnými právnymi predpismi. Odkázal na vyhlášku MFSR č. 620/2007 Z.z., ktorou sa ustanovuje vzor formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom konkrétne z jej prílohy v časti vysvetliviek 2C vyplýva: „Ak z predchádzajúcich údajov o počte a termínoch splátok ponúkaného spotrebiteľského úveru nie je zrejmá konečná splatnosť ponúkaného úveru, uvádza sa, do akého obdobia musí byť ponúkaný spotrebiteľský úver splatený. Uvádza sa buď konkrétny dátum, alebo dĺžka obdobia v dňoch, týždňoch, mesiacoch alebo rokoch, na ktoré je ponúkaný spotrebiteľský úver poskytovaný“. Splatnosť jednotlivých úverových splátok bola podľa čl. 6, bod 6.1., 6.2. a 6.3. zmluvných podmienok úverovej zmluvy stranami dohodnutá k 20.dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej mesačnej splátky 20.dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, v ktorom došlo k uzavretiu úverovej zmluvy. Úverová zmluva bola uzavretá dňa 18.11.2013, splatnosť prvej úverovej splátky tak nastala 20.12.2013, konečná splatnosť úveru a doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere pri počte 60 mesačných splátok by tak za riadneho plnenia nastala dňa 20.11.2018. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je preukázané dojednanie termínov splatnosti úverových splátok, a to v čl. 6, bod 6.1., 6.2. a 6.3. zmluvných podmienok úverovej zmluvy. Žalovaný ako spotrebiteľ mal možnosť bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy a termíny splatnosti všetkých splátok za účelom splnenia povinností vyplývajúcich mu z úverovej zmluvy. Termín konečnej splatnosti úveru uvedený ako 11/2018 bez akýchkoľvek pochybností aj právne nevzdelanému priemernému spotrebiteľovi poskytuje relevantnú informáciu o tom, že úver bude musieť splácať do novembra 2018. V spojení s dojednaním splatnosti splátok k 20.dňu v mesiaci je termín konečnej splatnosti úveru stanovený bez potreby použitia akýchkoľvek zložitých matematických operácií. Z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-42/2015 možno vyvodiť záver, že iba porušenie povinnosti veriteľa podstatným spôsobom môže byť sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky. Jeho právny predchodca neporušil žiadne povinnosti, preto mu vznikol nárok aj na zaplatenie zmluvne dojednaných úrokov ako odplaty poskytnutého úveru. Zároveň poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-565/2012 zo dňa 27.3.2014, podľa ktorého tvrdosť sankcií pre veriteľa musí byť primeraná závažnosti jeho porušenia, ako i na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-348/2014 zo dňa 9.7.2015, podľa ktorého čl. 4 Smernice č. 87/102/EHS zo dňa 22.12.1986 (jedná sa o Smernicu, ktorá predchádzala Smernici 2008/48/ES) vyžaduje, aby dlžník pri uzavretí zmluvy o úvere poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku. Z uvedeného vyplýva, že ak nebude v zmluve uvedená náležitosť, ktorá nemôže mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah jeho záväzku, nebude spravídla a v zásade sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti primeraná. Podporne odkázal na rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp. zn. 12Co/284/2017, Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp.zn. 15Co/225/2017, ako aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp.zn. 16Co/105/2017. Správnym procesným postupom by súd žalobe vyhovel v celom rozsahu. Proti žalovanému si uplatnil náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v konaní pred súdom prvej inštancie, za zaplatený

súdny poplatok za podané odvolanie a náhradu trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej pomoci v plnom rozsahu.

3. K podanému odvolaniu sa písomne žalovaný nevyjadril.

4. Krajský súd preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej zamietajúcej časti, vo výroku II. a v závislom výroku III. o trovách konania, podľa § 388 CSP zmeniť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.773,49 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.773,49 eur od 30.10.2014 do zaplataenia, a to do 3 dní, odvolaním napadnutý nebol, preto je rozsudok súdu prvej inštancie v tomto výroku právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

6. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

7. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

8. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

9. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

10. Súd prvej inštancie zamietavú časť svojho rozhodnutia (výrok II.) založil na tom závere, že predmetná spotrebiteľská zmluva neobsahuje v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch termín konečnej splatnosti - ktorý bol v zmluve vyjadrený ako „11/2018“ - v dôsledku čoho je nutné považovať poskytnutý úver v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov, čoho následkom je iba povinnosť žalovaného vrátiť žalobcovi poskytnutú istinu. Preto výrokom I. priznal žalobcovi sumu vo výške 1.773,49 eur ako rozdiel poskytnutej istiny vo výške 3.000 eur a žalovaným uhradenou sumou vo výške 1.226,51 eur, a to spolu s uplatneným príslušenstvom, a výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

11. Z uzavretej zmluvy o pôžičke zo dňa 18.11.2013 vyplýva, že žalovanému bolo poskytnutých 3.000 eur s tým, že žalovaný mal pôžičku vrátiť v 60 mesačných splátkach po 93,56 eur. V zmluve je uvedený termín konečnej splatnosti 11/2018 a v bode 6. Zmluvných podmienok je uvedené, že splátky sú splatné podľa splátkového kalendára, alebo ak nie je v zmluvnej dokumentácii uvedené inak, tak do 20. dňa príslušného mesiaca.

12. Vzhľadom na uvedené neobstojí záver súdu prvej inštancie o chýbajúcom termíne splátky úveru, keďže je zrejme, že pokiaľ nebolo dohodnuté inak, bol ním dvadsiaty deň v mesiaci.

13. V spojitosti s uvedeným zrejším termínom splátky dlhu a vyjadrením konečnej splatnosti dlhu údajom 11/2018 je jednoznačné, že konečná splatnosť dlhu bola 20.11.2018 a spôsobom vyjadreným v zmluve tak bola vyjadrená plne v súlade so zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy.

14. Nakoľko v zmysle uvedených záverov nemožno považovať poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, odvolací súd zmenil napadnutý výrok II., ktorým súd vo zvyšku žalobu

zamietol. Žalobca uplatnenou žalobou od žalovaného žiadal zaplatiť sumu 2.561,84 eur s príslušenstvom a súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.773,49 eur s príslušenstvom, odvolací súd preto priznal žalobcovi aj zvyšnú časť uplatneného nároku, a to sumu 788,35 eur (2.561,84 - 1.773,49 = 788,35).

15. Keďže žalobca si žalobou uplatnil i zákonný úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odvolací súd rozhodol tak, že tento žalobcovi priznal vo výške 5,05 % ročne zo sumy 788,35 eur od 30.10.2014 do zaplatenia, teda odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty, ktorú žalobca poskytol žalovanému na úhradu dlžnej sumy.

16. Nakoľko od rozhodnutia vo veci samej je závislý výrok o trovách konania, odvolací súd v zmysle § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP zmenil aj závislý výrok III. o trovách konania tak, že priznal žalobcovi nárok na náhradu trov pred súdom prvej inštancie i odvolacieho konania v plnom rozsahu proti žalovanému, nakoľko v oboch štádiách konania bol plne úspešný. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).